

כל הגט פרק שלישי גיטין

(א) לקמן ע"ג. (ב) רבינא כ"ל מ"ד, וכן הוא בכת"י, כמות ע"ג. (ד) [מהש"ל מומק זו וז"ל ועדיין לא קדשה]. (ה) ז"ל א"ל לא מתי לא יאה טו וא"ס מתי יאה גט ולכי כ"ו. (ו) בפקוק ממקום: ותחתיו כתוב ותחת ידו, (ז) ועי' מהר"ם, (ח) ז"ל ולדידה, רש"ש.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מה היא באותן הימים וכו' חיינו שחולו הגט שעה א'. עי' בקדושין דף סד ע"ב תד"ה רבי סג"י.

מוסף רש"י

ומיהל. מעשר שני שהוא יבול לתקן מיד בלא דמה שאפשר לו לתקן לגמרי יתקן: ושופה מיד. דמאחר שקרא שם יא לא לו מדי טבל וכשהוא מוילא יין לשמירתו הוא הנזכר לחולין ולכשיהיו לו כלים ויזילא מן הגוד לתרומה הוא הנזכר לתרומה וש צרייה: ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין. דלית להו צרייה בתולה דדעת ע"מנו שהוא ע"מנו מוילא את היין: מה היא באוסן הימים. לקמן צמי שאחזו (ע"ג). זה גיטין מעכשיו א"ס מתי מחולי זה הרי זה גט א"ס מת מחולו חולי מה היא כל ימי החולי: לאשם איש. א"ס כהן הוא אוכלת בתרומה וא"ס זינתה צמקן: ולכי מי"ס הוי גיטא. דקמתי רישא הרי זה גט ואיירי ר' יהודה צמא היא צלותן הימים א"ס לא פליג צרישא ולא אמרינן גט לאחר מימה הוא כיון דאמר מעכשיו. ואע"ג דכשנתן הגט הוי מספקא ליה א"ס יחיה א"ס ימות ותלה התנאי בדעת מי שמותו וחיינו תלוים צידו וכשמת אמרינן הוצרך הדבר דמשעת נתינה היה ראוי למות מחולי זה וה"ל גט מההיא שעתא ש"מ כן מקרו. ואין זה כשאר תנאים שאדם מתנה גט צדו לקיימם ודעתו לקיימם כשמתנה עליהם ולכשנתקיים התנאי אין גט למפרע דהתם לאו טעמא משום צרייה הוא אלא הכל דליון צידו ובשעת התנאי הוא ספק והתנאי מתקיים מאליו אי לאו משום צרייה לא הוי גט מחיים: הא דאמרן בהלוקח יין: הרינו צועלין. לשם קידושין דאשה נקנית צביאה: אף על פי שלא ראה האב מקודשת. דליון אדם עושה צעלתו צעילת זנות וגמר בלבו לקידושין גמורים ואפי' לא יראה אצ"י לא

ומיהל משער שני מחלל בדבורא צעלמא על מעות שיש לו צבית דמה שאפשר לו לתקן לגמרי יתקן: ושופה מיד. דמאחר שקרא שם יא לא לו מדי טבל וכשהוא מוילא יין לשמירתו הוא הנזכר לחולין ולכשיהיו לו כלים ויזילא מן הגוד לתרומה הוא הנזכר לתרומה וש צרייה: ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין. דלית להו צרייה בתולה דדעת ע"מנו שהוא ע"מנו מוילא את היין: מה היא באוסן הימים. לקמן צמי שאחזו (ע"ג). זה גיטין מעכשיו א"ס מתי מחולי זה הרי זה גט א"ס מת מחולו חולי מה היא כל ימי החולי: לאשם איש. א"ס כהן הוא אוכלת בתרומה וא"ס זינתה צמקן: ולכי מי"ס הוי גיטא. דקמתי רישא הרי זה גט ואיירי ר' יהודה צמא היא צלותן הימים א"ס לא פליג צרישא ולא אמרינן גט לאחר מימה הוא כיון דאמר מעכשיו. ואע"ג דכשנתן הגט הוי מספקא ליה א"ס יחיה א"ס ימות ותלה התנאי בדעת מי שמותו וחיינו תלוים צידו וכשמת אמרינן הוצרך הדבר דמשעת נתינה היה ראוי למות מחולי זה וה"ל גט מההיא שעתא ש"מ כן מקרו. ואין זה כשאר תנאים שאדם מתנה גט צדו לקיימם ודעתו לקיימם כשמתנה עליהם ולכשנתקיים התנאי אין גט למפרע דהתם לאו טעמא משום צרייה הוא אלא הכל דליון צידו ובשעת התנאי הוא ספק והתנאי מתקיים מאליו אי לאו משום צרייה לא הוי גט מחיים: הא דאמרן בהלוקח יין: הרינו צועלין. לשם קידושין דאשה נקנית צביאה: אף על פי שלא ראה האב מקודשת. דליון אדם עושה צעלתו צעילת זנות וגמר בלבו לקידושין גמורים ואפי' לא יראה אצ"י לא

דאית ליה לר' מאיר צרייה ולרבי יהודה נמי קאמר רבא צמקא דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

דאית ליה לר' מאיר צרייה ולרבי יהודה נמי קאמר רבא צמקא דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

וניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי ועתה נבאר דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

וניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי ועתה נבאר דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

וניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי ועתה נבאר דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

וניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי ועתה נבאר דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

וניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי ועתה נבאר דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

וניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי ועתה נבאר דאית ליה ברירה והכא א"ס מסד דחייש לצביעת הגוד ואילו בפרק יש זכור (בבב"ב דף מה.) גבי נתנו עד שלא חלקו מוקי רבא דר"מ ורבי יהודה כרב א"ס דאמר האחין שחלקו מחלה יורשין ומחלה לקוחות אלמא מספקא להו ויש לחלק בין הכא שזכר דבריו ומתנה בפירושו ואומר שאני עמיד להפריש להיא דאחין שחלקו שאינו זכר כלום וצמרובה (ב"ב דף סט:) דפרין דרבי יוחנן אדר' יוחנן דבהיא דכל המתלקט אית ליה ברירה וגבי אחין שחלקו שמעינן דלית ליה ברירה וחוזר בו הש"ס ממון קושיא זו הוי מני לחלק כדפירשנו^א אלא דניחא ליה למימר לעולם כל הנלקט כדקמתי

יב א מ"י פ"ו מהלכות מעשר ה"א א סג עשין קלה: יב ב מ"י פ"ו מהלכות אשות הלכה א סג עשין מה טו"ט"ע אה"ע סימן לא סעיף ט:

מוסף תוספות

א. הלוקח יין מבין הכותים בע"ש ושכח להפריש, ולא ששכח עד שקידש היום דא"כ אפי' לקרות לו שם אסור אלא ששכח עד בין השמשות איירי דאסור להפריש. מוס' טובה ג': ד"ה שני לוינן. ב. ושוחה. מוס' הל"ש. ג. ושוחה. מוס' הל"ש. ד. דכל המתלקט מכבר דבריו בפירושו. מוס' טובה ג': ד"ה דרבי יר"מ. ה. משום דאין ברירה אפי' שמברר דבריו כשאומר אינו שארצה אגרש בו. מוס' ט. ג. וא"א להיות גט א"י לא אמרי' יש ברירה כמו שפירש"י הכא וכו'. מוס' הל"ש. ז. ולעולם לא יתברר דמה ששתה הוא חולין. מוס' הל"ש. ח. [ב]היה דהלע דמע"ש. מוס' הל"ש. ט. אבל לר' יהודה ליה לתרובי הכי דהא מוקמינן לוי לקמן בפ' מי ששחור באומר פתע שאני בעולם, כלומר שעה אחת קודם מיתתו יאה גט אם ימות, וא"א להיות שיהא גט באותה שעה אם לא מכח ברירה, ובשעה שהגט חל דחינו באותה שעה שלפני מיתה אין הדבר ברור אם יחיה אם ימות. מוס' הל"ש. ועי' מהש"ס ופ"י, ומוס' הל"ש לקמן ע"ג: ד"ה באומר פתע שאני. אלא גבי מלי דעבר לחוד. מוס' טובה ג'. ד"ה ר"י. י"א דמכר הוא דאמר רחמנא ליהודי ביביל ירושה ומתנה לא. מוס' ט. ס.